

Sygn. akt VIII U 2236/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 marca 2017 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Grzegorz Tyrka
Protokolant:	Igor Ekert

po rozpoznaniu w dniu 7 marca 2017 r. w Gliwicach

na rozprawie

sprawy M. F.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

o składki

na skutek odwołania M. F.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

z dnia 3 listopada 2016 r. **nr** (...) - (...) - (...)

1) oddała odwołanie;

2) zasądza od M. F. na rzecz Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z. kwotę 900 zł (dziewięćset złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

(-) SSO Grzegorz Tyrka

Sygn. akt VIII U 2236/16

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 3 listopada 2016r. organ rentowy Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z. stwierdził, iż odwołujący M. F. jest dłużnikiem Zakładu z tytułu nieopłaconych składek na ubezpieczenie społeczne i Fundusz Pracy. Zadłużenie wraz z należnymi odsetkami za zwłokę naliczonymi na dzień wydania decyzji wynosi łącznie 4.992,53 zł, w tym:

- z tytułu składek na ubezpieczenia społeczne za okres od marca 2015r. do września 2015r. – 4.195,57 zł, w tym z tytułu odsetek za zwłokę w kwocie 430,00 zł,

- z tytułu składek na Fundusz Pracy za okres od marca 2015r. do października 2015r. – 352,96 zł, w tym z tytułu odsetek za zwłokę w kwocie 14,00 zł.

W odwołaniu od powyższej decyzji ubezpieczony domagał się jej uchylenia podnosząc, iż przebywał na zwolnieniu lekarskim do dnia 2 lutego 2015r. i ponownie od dnia 4 lutego 2015r., przy czym za ten ostatni okres (przypadający na miesiące objęte decyzją zaskarżoną) nie miał wypłaconego zasiłku chorobowego, bo nie było ustawowego dnia wolnego przerwy pomiędzy okresami niezdolności do pracy, co zostało ustalone w toku postępowania przed Sądem Rejonowym w Gliwicach w sprawie o sygn. VI U 317/15.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, podtrzymując swoje dotychczasowe stanowisko. Organ rentowy złożył również wniosek o zasądzenie od odwołującego zwrotu kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych wskazując, iż wartość przedmiotu sporu wynosi 4.548 zł. W uzasadnieniu swojego stanowiska organ rentowy wskazał, iż ubezpieczony nie spełnia przesłanek z art.18 ust.10 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych przewidującego możliwość zmniejszenia podstawy wymiaru składek, bowiem w okresie spornym wyszczególnionym w decyzji zaskarżonej nie miał wypłaconego zasiłku chorobowego za okres od dnia 4 lutego 2015r. do dnia 2 października 2015r. Sam zaś fakt przebywania na zwolnieniu lekarskim nie jest równoznaczny z pobieraniem tego zasiłku.

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

Odwołujący M. F. od 1989r. prowadzi działalność gospodarczą w zakresie przewozu osób taksówką. Jest to działalność jednoosobowa.

Odwołujący w okresie od dnia 5 sierpnia 2014r. pobierał zasiłek chorobowy i 182 dniowy okres zasiłkowy wyczerpał w dniu 2 lutego 2015r. Po przerwie wynoszącej jeden dzień ubezpieczony miał ponownie orzeczoną niezdolność do pracy na okres od dnia 4 lutego 2015r. do dnia 26 czerwca 2015r. i dalej do dnia 2 października 2015r. Decyzjami z dnia 31 marca 2015r., 14 kwietnia 2015r., 8 maja 2015r. i 9 czerwca 2015r. organ rentowy odmówił ubezpieczonemu prawa do zasiłku chorobowego łącznie za okres od dnia 4 lutego 2015r. do dnia 26 czerwca 2015r., gdyż w wyniku postępowania przeprowadzonego z lekarzem leczącym ustalono, iż dnia 3 lutego 2015r. odwołujący był również niezdolny do pracy z powodu tej samej choroby.

W rozpoznaniu odwołań M. F. od tych decyzji Sąd Rejonowy w Gliwicach wyrokiem z dnia 19 maja 2016r. w sprawie o sygn. akt VI U 317/15 odwołania oddalił.

U podstaw takiego rozstrzygnięcia leżała przeprowadzona w toku tegoż postępowania opinia biegłego sądowego z zakresu chorób wewnętrznych M. W., który stwierdził, iż niezdolność ubezpieczonego do pracy istniała u niego od dnia 3 lutego 2015r., a zatem brak było wymaganej co najmniej jednodniowej przerwy pomiędzy okresami niezdolności do pracy umożliwiającej wypłatę odwołującemu zasiłku chorobowego także za okres od dnia 4 lutego 2015r.

Wyrok ten uprawomocnił się, gdyż ubezpieczony nie wniósł od niego apelacji.

Ubezpieczony był czasowo niezdolny do pracy od dnia 4 lutego 2015r. do dnia 2 października 2015r i za ten okres organ rentowy nie wypłacił mu zasiłku chorobowego.

/ Dowód z: akt organu rentowego, akt Sądu Rejonowego w Gliwicach o sygn. VI U 317/15/

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie ubezpieczonego M. F. nie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z treścią art. 6 ust. 1 pkt. 5 i art. 12 ust. 1 oraz art. 13 pkt. 4 ustawy z dnia

13 października 1998r. o systemie ubezpieczeń społecznych (t.j. Dz.U. z 2016r. poz. 963) osoby prowadzące pozarolniczą działalność podlegają obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowym i wypadkowemu. Obowiązek ubezpieczenia powstaje od dnia rozpoczęcia wykonywania działalności do dnia zaprzestania wykonywania tej działalności,

z wyłączeniem okresu, na który wykonywanie działalności zostało zawieszona na podstawie przepisów o swobodzie działalności gospodarczej.

Zgodnie z art. 36 ust. 1 każda osoba objęta obowiązkowo ubezpieczeniami emerytalnym i rentowymi podlega zgłoszeniu do ubezpieczeń społecznych. Obowiązek zgłoszenia osoby prowadzącej działalność gospodarczą spoczywa na tej osobie (ust.3).

Natomiast po myśli art. 17 w związku z art. 46 ustawy, płatnik składek obowiązany jest według zasad wynikających z przepisów niniejszej ustawy obliczać, potrącać z dochodów ubezpieczonych, rozliczać oraz opłacać należne składki za każdy miesiąc kalendarzowy. Rozliczenie składek oraz wypłaconych przez płatnika w tym samym miesiącu świadczeń następuje w deklaracji rozliczeniowej ZUS DRA.

Zgodnie z art.32 ustawy do składek na Fundusz Pracy, Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych i Fundusz Emerytur Pomostowych oraz na ubezpieczenie zdrowotne w zakresie: ich poboru, egzekucji, wymierzania odsetek za zwłokę i dodatkowej opłaty, przepisów karnych, dokonywania zabezpieczeń na wszystkich nieruchomościach, ruchomościach i prawach zbywalnych dłużnika, odpowiedzialności osób trzecich i spadkobierców oraz stosowania ulg i umorzeń stosuje się odpowiednio przepisy dotyczące składek na ubezpieczenia społeczne.

Osoby prowadzące działalność gospodarczą w myśl cytowanych powyżej przepisów podlegają obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym od dnia rozpoczęcia wykonywania działalności, przy czym wpis do ewidencji działalności gospodarczej (zarejestrowanie) prowadzi do domniemania prawnego, według którego osoba wpisana do ewidencji jest traktowana jako prowadząca działalność gospodarczą, generalnie do dnia zaprzestania jej wykonywania i w konsekwencji są zobowiązane do uiszczania składek na te ubezpieczenia za wskazany okres.

Możliwość zmniejszenia podstawy wymiaru składek przewiduje art.18 ust.10 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych, który stanowi, iż podstawa wymiaru składek może ulec zmniejszeniu w przypadku niezdolności do pracy trwającej przez część miesiąca, jeżeli z tego tytułu ubezpieczony spełnia warunki do przyznania zasiłku.

Z zebranego materiału dowodowego wynika, iż ubezpieczony od 1989r. jest osobą prowadzącą działalność gospodarczą, działalności tej nie wyrejestrował, ani też nie zawiesił. W takiej sytuacji, gdy w okresie od dnia 4 lutego 2015r. do dnia 2 października 2015r., a więc w okresie przypadającym na miesiące sporne wynikające z decyzji zaskarżonej przebywał na zwolnieniu lekarskim, lecz nie miał z tego tytułu wypłaconego zasiłku chorobowego (o braku podstaw do zasiłku za ten okres przesądził Sąd Rejonowy

w Gliwicach prawomocnym wyrokiem z dnia 19 maja 2016r. sygn. akt VI U 317/15),

to brak jest podstaw do pomniejszenia podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne i Fundusz Pracy w myśl art.18 ust.10 ustawy. Słusznie bowiem zauważył organ rentowy w odpowiedzi na odwołanie, iż fakt przebywania na zwolnieniu lekarskim nie jest równoznaczny z pobieraniem zasiłku chorobowego, gdy powołany przepis umożliwia zmniejszenie podstawy wymiaru składek tylko i wyłącznie w przypadku spełnienia warunków do przyznania zasiłku, a ubezpieczony bezspornie warunków takich nie spełnił.

Z cytowanej wyżej normy prawnej wynika, że gdyby osoba prowadząca działalność gospodarczą nie podlegała dobrowolnemu ubezpieczeniu chorobowemu, to miałaby obowiązek uiszczania składek także w sytuacji niezdolności do pracy, bo nie przysługiwałby jej prawo do zasiłku chorobowego.

W konsekwencji takiego stanowiska Sąd stwierdził, iż zaskarżona decyzja jest prawidłowa i stąd z mocy art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. w pkt 1 wyroku oddalił odwołanie.

W pkt 2 wyroku Sąd na podstawie art.98 k.p.c. w związku z art.99 k.p.c. i w związku z §2 pkt 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz.U. z 2015r., poz.1804) zasądził od ubezpieczonego na rzecz organu rentowego kwotę 900 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

W judykaturze ukształtowanego jest stanowisko, iż w sprawach z zakresu ubezpieczeń społecznych, w których przedmiotem jest obowiązek zapłaty składek, wynagrodzenie radców prawnych ustala się według wartości przedmiotu sporu (por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Łodzi z dnia 26.03.2015r. III AUa 822/14 Lex nr 1242640, uchwała Sądu Najwyższego z 2013-05-07, I UZP 1/13 Lex nr 640604).

(-) SSO Grzegorz Tyrka